

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

P8_TA(2015)0417

Strategia dotycząca dobrostanu zwierząt na lata 2016–2020**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie nowej strategii w zakresie dobrostanu zwierząt na lata 2016–2020 (2015/2957(RSP))**

(2017/C 366/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 43 TFUE dotyczący funkcjonowania wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 (COM(2012)0006),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że unijne prawodawstwo w zakresie dobrostanu zwierząt przyczynia się do ustanowienia równych zasad wewnątrz Unii, a tym samym do dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego;
- B. mając na uwadze, że europejscy obywatele przywiązują dużą wagę do dobrostanu zwierząt i pragną podejmować bardziej świadome decyzje jako konsumenci;
- C. mając na uwadze, że przepisy krajowe dotyczące dobrostanu zwierząt nie mogą być sprzeczne z zasadami jednolitego rynku UE;
- D. mając na uwadze wzajemne związki między dobrostanem zwierząt a zdrowiem zwierząt i zdrowiem publicznym;
- E. mając na uwadze, że unijne i krajowe przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt – z uwagi na swoją złożoność i rozbieżne interpretacje – powodują brak pewności prawa i mogą stawiać producentów w niektórych państwach członkowskich w bardzo niekorzystnym położeniu wobec konkurencji;
- F. mając na uwadze, że poziom dobrostanu zwierząt w Unii jest jednym z najwyższych na świecie;
- G. mając na uwadze, że należy w dalszym ciągu poprawiać dobrostan zwierząt na podstawie aktualnych ustaleń naukowych oraz z należyтым uwzględnieniem wydajności i konkurencyjności sektora hodowli zwierząt gospodarskich; mając na uwadze, że definicja dobrych praktyk hodowlanych miałaby korzystny wpływ na spójność norm dobrostanu zwierząt w całej UE;
- H. mając na uwadze, że wysoki poziom dobrostanu zwierząt jest istotny dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju, chociaż wymaga inwestycji i ponoszenia dodatkowych kosztów operacyjnych, które nie są proporcjonalnie rozłożone w łańcuchu dostaw żywności;
- I. wzywa Komisję do bezzwłocznego wdrożenia zaległych punktów strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015;

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 62.

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

2. wzywa Komisję do oceny obecnej strategii oraz do sporządzenia nowej i ambitnej strategii w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2016–2020, tak aby wykorzystać elementy poprzedniej strategii oraz zadbać o kontynuację działań pozwalających na zapewnienie wysokich norm dobrostanu zwierząt we wszystkich państwach członkowskich;
 3. wzywa Komisję, by zadbała o uaktualnione, wszechstronne i jasne ramy prawne, które w pełni wdrożą wymogi art. 13 TFUE; powtarza jednak, że w żadnym wypadku nie można obniżyć poziomu dobrostanu zwierząt ze względu na uproszczenia administracyjne; podkreśla, że cele te nie wykluczają się wzajemnie;
 4. podkreśla, że art. 13 TFUE ma zastosowanie ogólne i horyzontalne, w związku z czym jego postanowienia są równie ważne, jak postanowienia dotyczące rolnictwa, ochrony środowiska czy konsumentów;
 5. przypomina, że Parlament bierze udział w toczących się negocjacjach i przyjął akty prawne dotyczące kwestii związanych z dobrostanem zwierząt, takich jak zdrowie zwierząt, warunki zootechniczne, produkcja ekologiczna czy kontrole urzędowe;
 6. docenia wysiłki podjęte przez rolników na rzecz poprawy dobrostanu zwierząt w poszczególnych państwach członkowskich;
 7. wzywa Komisję, aby w przypadkach, w których istniejące dowody naukowe jasno wskazują na problemy związane z dobrostanem zwierząt, dostosowywała instrumenty polityki lub wprowadzała nowe w celu rozwiązania tych problemów; zwraca się do Komisji, by uważnie śledziła wdrażanie w państwach członkowskich prawodawstwa UE dotyczącego dobrostanu zwierząt;
 8. wyraża obawę co do skuteczności wdrażania i egzekwowania obecnego prawodawstwa UE w dziedzinie dobrostanu zwierząt, biorąc pod uwagę złożoność i dużą liczbę odnośnych aktów prawnych; podkreśla, że kluczowym celem wszystkich przepisów dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt powinna być poprawa egzekwowania i zgodności z obowiązującym prawodawstwem;
 9. apeluje jednocześnie do Komisji, aby wykazała się większymi ambicjami, jeżeli chodzi o uwzględnianie norm dobrostanu zwierząt i priorytetowe traktowanie kwestii wzajemności w odniesieniu do stosowania tych norm, traktując to jako kwestię o charakterze niehandlowym w swojej polityce handlowej oraz w negocjacjach międzynarodowych umów handlowych, a także aby promowała dobrostan zwierząt w krajach trzecich poprzez wymóg przyjęcia i ścisłego kontrolowania równoważnych norm dobrostanu w przypadku produktów i zwierząt importowanych;
 10. podkreśla znaczenie finansowania wspólnej polityki rolnej na poziomie, który jest odpowiedni i dostosowany do poziomu naszych ambicji, tak aby zapobiec przenoszeniu produkcji i handlu do krajów i na kontynenty o niższych normach dobrostanu zwierząt;
 11. wzywa Komisję do opracowania, wymiany i rozpowszechniania uzasadnionych naukowo najlepszych praktyk, a także do wspierania innowacji i badań w zakresie rozwoju nowych technik i technologii zapewniających dobrostan zwierząt;
 12. przypomina, że w łańcuchu żywności istnieją nierówności, które stawiają producenta pierwotnego w niekorzystnej sytuacji i ograniczają zakres inwestycji w dobrostan zwierząt na poziomie gospodarstw rolnych;
 13. przypomina, że producenci są obarczeni nadmiernymi wymogami administracyjnymi, a biorąc pod uwagę ciągłe dążenie do uproszczenia czynności administracyjnych, przedmiotowa strategia europejska nie powinna dodatkowo zwiększać tych obciążeń; podkreśla potrzebę zapewnienia stabilności i przewidywalności inwestycji w tym sektorze przy jednoczesnym dbaniu o uczciwą konkurencję na szczeblu międzynarodowym;
 14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-